

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

उथसन्नयज्ञो वा एष यदग्निः किं वाहृतस्य क्रियते किं वा न
यद्वै यज्ञस्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदाश्विनीरूपं
दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति पञ्चोपं
दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मै भेषजं करोत्यृत्यव्या उपं
दधात्यृतूनां कूस्त्यै (१)

पञ्चोपं दधाति पञ्च वा ऋतवो यावन्त एवर्तवस्तान्कल्पयति
समानप्रभृतयो भवन्ति समानोदर्कास्तस्मांसमाना ऋतव एकेन
पुदेन व्यावर्तन्ते तस्माद्वृतवो व्यावर्तन्ते प्राणभृत उपं दधात्यृतुष्वेव
प्राणान्दधाति तस्मांसमानाः सन्त ऋतवो न जीर्यन्त्यथो प्र
जीनयत्येवैनानेष वै वायुर्यत्प्राणो यद्वृत्यव्या उपधायं प्राणभृतं - (२)

उपदधाति तस्माथ्सर्वान्तूननु वायुरा वरीवर्ति वृष्टिसनीरूपं
दधाति वृष्टिमेवावरं रुन्धे यदेकघोपदध्यादेकमृतं वरेषेदनुपरिहारं
सादयति तस्माथ्सर्वान्तून् वरेषति यत्प्राणभृतं उपधायं
वृष्टिसनीरूपदधाति तस्माद्वायुप्रच्युता दिवो वृष्टिरीते पशवो वै
वयस्यां नानामनसः खलु वै पशवो नानाव्रतास्तेऽपं एवाभि
समनसो (३)

यं कामयेतापशुः स्यादिति वयस्यांस्तस्योपधायापस्यां

उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्मै पुशुभिः करोत्यपशुरेव भवति यं
कामयेत् पशुमान्थ्यादित्यपस्यास्तस्योपधायं वयस्या उपं
दध्याथसंज्ञानमेवास्मै पुशुभिः करोति पशुमानेव भवति चतस्रः
पुरस्तादुपं दधाति तस्माच्चत्वारि चक्षुषो रूपाणि द्वे शुक्ले द्वे
कृष्णे (४)

मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति तस्मात्पुरस्तान्मूर्धा पञ्च दक्षिणायाऽुं
श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तरस्यां तस्मात्पश्चाद्वर्षीयान्-पुरस्तात्प्रवणः
पशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽङ्गसु उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-
ऽङ्गसावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति
सिऽहो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति
मध्ये तस्मात्पुरुषः पशुनामधिपतिः॥ (५)

कृष्णां उपधाय प्राणभृतः समनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पञ्च च॥५॥————[१]

इन्द्रांग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां
वा इमौ लोकौ विधृतावनयोर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा
एषा यन्मध्यमा चित्तिरन्तरिक्षमिव वा एषेन्द्रांग्नी इत्याहेन्द्रांग्नी वै
देवानां मोजोभृतावोजसैवैनामन्तरिक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं
दधात्यन्तरिक्षां वै स्वयमातृण्णाऽन्तरिक्षमेवोपं धृत्तेऽश्वमुपं (६)

घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः
प्रजापतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुमुष्ट्यां
अथो सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै देवानां वै सुवर्गं लोकं यतां

दिशः समं ब्रूयन्त त एता दिश्यो अपश्यन्ता उपांधत ताभिर्वै ते
दिशोऽवृहन् यदिश्यो उपदधाति दिशां विघृत्यै दशं प्राणभृतः
पुरस्तादुपं (७)

दधाति नवं वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशामी प्राणनेव पुरस्ताद्धते
तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्प्राणानां
वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाक्षरा विराङ्गिराङ्गुन्दसां
ज्योतिज्योतिरेव पुरस्ताद्धते तस्मात्पुरस्ताञ्योतिरुपास्महे
छन्दाऽसि पशुष्वाजिमयुस्तान्वृहत्युदजयत्तस्माद्वारहताः (८)

पशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति
तस्माद्वक्षिणावृतो मासाः पृथिवी छन्द इति पश्चात्प्रतिष्ठित्या
अग्निर्देवतेत्युत्तरत ओजो वा अग्निरोज एवोत्तरतो धत्ते
तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति षट्टिःशाथ्मं पंद्यन्ते षट्टिःशदक्षरा
बृहती बारहताः पशवौ बृहत्यैवास्मै पशूनवं रुन्धे बृहती छन्दसाऽऽु
स्वाराज्यं पर्याय यस्यैता - (९)

उपधीयन्ते गच्छति स्वाराज्यऽ सप्त वालखिल्याः पुरस्तादुपं
दधाति सप्त पश्चाथ्मसप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्वौ प्राणानाऽ
सवीर्यत्वाय मूर्धाऽसि राडिति पुरस्तादुपं दधाति यत्री राडिति
पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुपं बारहता एताश्वर्तुलिःशच्च॥५॥

[२]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा एता

अंक्षण्यास्तोर्मीया॑ अपश्यन्ता अन्यथाऽनुच्यान्यथोपांदधत् तदसुरा॑
नान्ववायन्ततो॑ देवा अभवन्परासुरा॑ यदंक्षण्यास्तोर्मीया॑ अन्यथाऽ-
नुच्यान्यथोपदधाति॑ भ्रातृव्याभिभूत्यै॑ भवत्यात्मना॑ परास्य॑ भ्रातृव्यो॑
भवत्याशुस्त्रिवृदिति॑ पुरस्तादुप॑ दधाति॑ यज्ञमुखं॑ वै त्रिवृद् (११)

यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि॑ यांतयति॑ व्योम सप्तदश इति॑
दक्षिणतोऽन्नं॑ वै व्योमान्नं॑ सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो॑ धत्ते॑
तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते॑ धरूण॑ एकविश्श इति॑ पश्चात्प्रतिष्ठा वा॑
एकविश्शः॑ प्रतिष्ठित्यै॑ भान्तः॑ पश्चदश इत्युत्तरत् ओजो॑ वै भान्त
ओजः॑ पश्चदश ओजं॑ एवोत्तरतो॑ धत्ते॑ तस्मादुत्तरतो॑भिप्रयायी॑
जयति॑ प्रतीरिष्टादश इति॑ पुरस्ता॑- (१२)

दुप॑ दधाति॑ द्वौ त्रिवृतांवभिपूर्वं॑ यंज्ञमुखे वि॑ यांतयत्यभिवृत्तः॑
सविश्श इति॑ दक्षिणतोऽन्नं॑ वा॑ अभिवृतोऽन्नं॑ सविश्शो-
ऽन्नमेव दक्षिणतो॑ धत्ते॑ तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते॑ वर्चो॑ द्वाविश्श
इति॑ पश्चाद्यद्विश्शतिर्द्वे॑ तेन॑ विराजो॑ यद्वे॑ प्रतिष्ठा॑ तेन॑
विराजोरेवाभिपूर्वमन्नाद्ये॑ प्रति॑ तिष्ठति॑ तपो॑ नवदश इत्युत्तरतस्तस्माद्य-

हस्तयोस्तपस्वितरो॑ योनिश्चतुर्विश्श इति॑ पुरस्तादुप॑
दधाति॑ चतुर्विश्शत्यक्षरा॑ गायुत्री॑ गायुत्री॑ यंज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि॑ यांतयति॑ गर्भाः॑ पश्चविश्श इति॑ दक्षिणतोऽन्नं॑ वै गर्भा॑
अन्नं॑ पश्चविश्शोऽन्नमेव दक्षिणतो॑ धत्ते॑ तस्मादक्षिणेनान्नमद्यत
ओजास्त्रिणव॑ इति॑ पश्चादिमे॑ वै लोकास्त्रिणव॑ एष्वैव लोकेषु॑ प्रति॑

तिष्ठति सुभरणस्त्रयोविश्वा इ- (१४)

त्युत्तरतस्तस्माऽस्मव्यो हस्तयोः सम्भार्यतरः क्रतुरेकत्रिंश
 इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै क्रतुर्ज्ञमुखं वाग्यज्ञमुखमेव
 पुरस्ताद्वि यातयति ब्रह्मस्य विष्टपं चतुर्मिश्वा इति दक्षिणतो-
 ऽसौ वा आदित्यो ब्रह्मस्य विष्टपं ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो-
 धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्थो ब्रह्मवर्चसितरः प्रतिष्ठा त्रयमिश्वा इति
 पश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षट्ट्रिंश इत्युत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (१५)

वै त्रिवृदिति पुरस्ताऽस्मव्यस्त्रयोविश्वा इति सुवर्गो वै पश्च च॥(३) आशुव्योम धुरुणो भान्तः
 प्रतीर्तभिवर्तो वर्चस्तपो योनिर्गम्भा ओजः सुभरणः क्रतुब्रह्मस्य प्रतिष्ठा नाकः षोडशा॥५॥——[३]

अग्रेर्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्ज्ञमुखं
 दीक्षा यज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति
 नृचक्षसां भागोऽसीति दक्षिणतः शुश्रुवाऽसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता
 जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति तस्माङ्गातोऽन्नमत्ति जनित्रं
 स्पृतः संसदृशः स्तोम इत्याहान्नं वै जनित्र- (१६)

मन्त्रः सप्तदशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणेनान्नमद्यते
 मित्रस्य भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वरुणः
 प्राणपानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविश्वा:
 स्तोम इत्याह प्रतिष्ठा वा एकविश्वाः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य

भागोऽसीत्युत्तरतः ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः
पञ्चदश - (१७)

ओजं एवोत्तरतो धर्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयति वसूनां
भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो यज्ञमुखः
रुद्रा यज्ञमुखं चतुर्विंशो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां
भागोऽसीति दक्षिणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नं मुरुतोऽन्नं गर्भा
अन्नं पञ्चविंशोऽन्नमेव दक्षिणतो धर्ते तस्माद्विक्षिणेनान्नमद्यते-
ऽदित्यै भागो - (१८)

असीति पञ्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः
प्रतिष्ठित्यै देवस्य सवितुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः सविता ब्रह्म
बृहस्पतिर्ब्रह्म चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धर्ते तस्मादुत्तरोऽर्धो
ब्रह्मवर्चसितरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्यै तस्माद्वाह्मणानामुदीची
सुनिः प्रसूता धर्त्रश्चतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै
धर्त्रो (१९)

यज्ञमुखं चतुष्टोमो यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति
यावानां भागोऽसीति दक्षिणतो मासा वै यावा अर्धमासा
अयावास्तस्माद्विक्षिणावृतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव
दक्षिणतो धर्ते तस्माद्विक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणां भागोऽसीति
पञ्चात् प्रतिष्ठित्यै विवर्तोऽष्टाचत्वारि॒श इत्युत्तरतोऽनयोर्लोकयोः

सवीर्युत्वाय तस्मादिमौ लोकौ सुमावद्वीर्यौ (२०)

यस्य मुख्यवतीः पुरस्तादुपर्धीयन्ते मुख्यं एव भवत्यास्य मुख्यो जायते यस्यान्नवतीर्दक्षिणतोऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजस्वतीरुत्तरत ओजस्व्येव भवत्यास्यौजस्वी जायतेऽर्को वा एष यदग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्तं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्कं एव तदुकर्यमनु वि धीयतेऽत्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्यैषा विधा विधीयते य उ चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्धे न वा इदं दिवा न नक्तमासीदव्यावृत्तं ते देवा एता व्युष्टीरपश्यन्ता उपादधत ततो वा इदं व्यौच्छुद्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मां उच्छ्रुत्यथो तम् एवापं हते॥ (२२)

वै जनित्रं पश्चदशोऽदित्ये भागो वै धर्त्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥(४) अग्नेर्नृचक्षसाङ्गनित्रं मित्रस्येन्द्रस्य वसुनामादित्यानामदित्ये देवस्य सवितुः सांवित्रवती धर्त्रो यावानामृणां विवर्तश्चतुर्दशा॥ ७॥ [४]

अग्ने जातान्म णुदा नः सुपलानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृव्यान्म णुदते सहसा जातानिति पश्चाङ्गनिष्यमाणनेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिःशः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिःशो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धत्ते तस्मादक्षिणोऽर्धं ब्रह्मवर्चसितरः षोडशः स्तोम् इत्युत्तरत ओजो वै षोडश ओजं एवोत्तरतो धत्ते तस्मा- (२३)

दुत्तरतोभिप्रयायी जंयति वज्रे वै चंतुश्चत्वारि शो वज्रः
षोडशो यदेते इष्टके उपदधाति जाताऽश्वैव जनिष्यमाणाऽश्व
भ्रातृव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हरति स्तृत्यै पुरीषवर्ती मध्य
उप दधाति पुरीषु वै मध्यमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते
सात्मामुष्मिलोके भवति य एवं वेदैता वा असपुत्रा नामेष्टका
यस्यैता उपधीयन्ते (२४)

नास्य सप्तलो भवति पशुर्वा एष यदग्निर्विराजं
उत्तमायां चित्यामुप दधाति विराजमेवोत्तमां पशुषु दधाति
तस्मात्पशुमानुत्तमां वाचं वदति दशदशोप दधाति सवीर्य-
त्वायाक्षण्योप दधाति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति
प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दाऽसि सुवर्ग्याण्यासुन्तर्देवाः सुवर्गं
लोकमायन्तेनर्षयो - (२५)

इश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्ते तानि तपसाऽपश्यन्तेभ्य एता इष्टका
निरमिमतेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपादधत ताभिर्वै ते सुवर्गं
लोकमायन् यदेता इष्टका उपदधाति यान्येव छन्दाऽसि सुवर्ग्याणि
तैरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत
ताः स्तोमभागैवासृजत यथ (२६)

स्तोमभागा उपदधाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
बृहस्पतिर्वा एतद्यजस्य तेजः सम्भरद्यथस्तोमभागा यथस्तोमभागा
उपदधाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृहस्पतिर्वा एतां यज्ञस्य

प्रतिष्ठामंपश्यद्यधस्तोमंभागा यथस्तोमंभागा उपदधांति यज्ञस्य
प्रतिष्ठित्यै सप्तसप्तोपं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये
प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तरो धन्ते तस्मादुपधीयन्तु क्रष्णोऽसृजत् यत् त्रिचत्वारिंशत्॥५॥ [५]

रश्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति
दिवः सन्धिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टुम्भ
इति वृष्टि प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्मकेत इति
रुद्रान्थसुदीतिरित्यादित्यानोजु इति पितृःस्तन्तुरिति प्रजाः
पृतनाषाडिति पशूत्रेवदित्योषधीरभिजिदसि युक्तग्रावे- (२८)

न्द्राय लेन्द्रं जिन्वेत्येव दक्षिणतो वज्रं पर्यौहदभिजित्यै ताः
प्रजा अपप्राणा असृजत तास्वधिपतिरसीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यपान
सःसर्प इति चक्षुर्वयोधा इति श्रोत्रं ताः प्रजाः प्राणतीरपानतीः
पश्यन्तीः शृणुतीर्न मिथुनी अभवन्तासु त्रिवृद्दसीत्येव
मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवन्तीर्न प्राजायन्त ताः सरोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव
प्राजनयुक्ताः प्रजाः प्रजातान प्रत्यंतिष्ठन्ता वसुकोऽसि वेष्ठश्रिरसि
वस्याष्टिरसीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि
वेष्ठश्रिरसि वस्याष्टिरसीति प्रजा एव प्रजाता एषु लोकेषु
प्रतिष्ठापयति सात्मान्तरिक्षं रोहति सप्राणोऽमुष्मिलोके प्रति

तिष्ठत्यव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदे॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यन्तरिक्षं द्वादश च॥३॥ [६]

नाकसद्भिर्वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाकसदां नाकसत्वं यन्नाकसदं उपदधाति नाकसद्भिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकं भवति यजमानायतनं वै नाकसदो यन्नाकसदं उपदधात्यायतनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नाकसदो यन्नाकसदं - (३१)

उपदधाति पृष्ठानामेव तेजोऽव रुन्धे पञ्चचोडा उपदधात्यफसुरसं एवैनमेता भूता अमुष्मिलोक उपशेरेऽथो तनूपानीरैवैता यजमानस्य यं द्विष्यात्तमुपदधंद ध्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्यु आ वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छत्युत्तरा नाकसद्य उपदधाति यथा जायामानीयं गृहेषु निषादयति ताद्वगेव तत् (३२)

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मात्पश्चात्प्राची पत्यन्वास्ते स्वयमातृणां च विकर्णी चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृणाऽयुर्विकर्णी प्राणं चैवाऽयुश्च प्राणानामुत्तमौ धत्ते तस्मात्प्राणश्चाऽयुश्च प्राणानामुत्तमौ नान्यामुत्तरामिष्टकामुपं दध्याद्यदन्यामुत्तरामिष्टकामुपदध्यात्पशूनां (३३)

च यजमानस्य च प्राणं चाऽयुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टकोप-

स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णाऽमूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं
ग्रापयति प्राणमेवास्या दधात्यथो प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजा-
पतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुम्भृष्ट्या अथो
सुवर्गस्यं लोकस्यानुख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विकर्णा
यद्विकर्णमुपदधाति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उपं
दधाति तस्मादुत्तरतउपचारोऽग्निर्वायुमर्ती भवति समिष्यै॥ (३४)

सम्हृतुं यत्राकुसदे यत्राकुसदस्तत्पैशूनामेषां वै द्वाविश्वतिश्च॥ ४॥ [७]

छन्दाऽङ्गस्युपं दधाति पशवो वै छन्दाऽसि पशूनेवावरुन्धे
छन्दाऽसि वै देवानां वामं पशवो वाममेव पशूनवरुन्धे एताऽहु
वै यज्ञसेनश्चैत्रियायणश्चिति विदां चकार तया वै स पशूनवरुन्धे
यदेतामुपदधाति पशूनेवावरुन्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो
वै गायत्री तेजं एव (३५)

मुखुतो धत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धन्मेवैन ऽ समानानां करोति
त्रिष्टुभु उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्युतो धत्ते जगतीरुपं
दधाति जागता वै पशवः पशूनेवावरुन्धेऽनुष्टुभु उपं दधाति
प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुम्भृष्ट्यै बृहतीरुष्णिहः पङ्कीरक्षरंपङ्कीरिति
विषुरूपाणि छन्दाऽङ्गस्युपं दधाति विषुरूपा वै पशवः पशव- (३६)

शछन्दाऽसि विषुरूपानेव पशूनवरुन्धे विषुरूपमस्य गृहे
दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदातिच्छन्दसमुपं

दधात्यतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि सर्वभिरेवैनं छन्दोभिश्चिनुते
वर्ष्म् वा एषा छन्दसां यदतिच्छन्दा यदतिच्छन्दसमुपदधाति
वर्ष्मैवैनः समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः
प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेजं एव पुशवः पुशवो यजंमान् एकंश॥३॥ [८]

सर्वाभ्यो वै देवताभ्योऽग्निश्चीयते यथसुयुजो नोपदध्यादेवता
अस्याग्निं वृञ्जीरन् यथसुयुजं उपदधात्यात्मनैवैनः सुयुजं चिनुते
नाग्निना व्यृद्ध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावभिः सन्ततं एवमेवैताभिरङ्गिः
सन्ततोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन्
यस्येता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गच्छति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं
दधातीमे वै लोका मण्डलेष्टका इमे खलु वै लोका देवपुरा
देवपुरा एव प्र विशति नार्तिमाच्छत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिषु
उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौ प्राणानेवैता
यजंमानस्य दाग्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं
लोकमेति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चृत्वार्हं च॥२॥ [९]

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्धे यदेकघोपदध्यादेकमृतं
वर्षेदनुपरिहारः सादयति तस्माथ्सर्वानुतून् वर्षति

पुरोवातसनिरसीत्याहृतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्धे
संयानीभिर्वै देवा इमाँलोकान्थसमयुस्तथसंयानीनां संयानित्वं
यथसंयानीरूपदधाति यथाऽप्सु नावा संयात्येव- (४०)

मेवैताभिर्यजमान इमाँलोकान्थसं याति पुवो वा एषोऽ-
ग्नेर्यथसंयानीर्यथसंयानीरूपदधाति पुवमेवैतमुग्रय उपं दधात्युत
यस्यैतासूपहितास्वापोऽग्निः हरन्त्यहृत एवास्याग्निरादित्येष्टका
उपं दधात्यादित्या वा एतं भूत्ये प्रति नुदन्ते योऽलङ्कृत भूत्ये सन्भूतिं
न प्राप्नोत्यादित्या - (४१)

एवैनुं भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्याऽदित्यो रुचमा दत्ते यो-
ऽग्निं चित्वा न रोचते यदादित्येष्टका उपदधात्यसावेवास्मिन्नादित्यो
रुचं दधाति यथाऽसौ देवानां रोचते एवमेवैष मनुष्याणां रोचते
घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं प्रियेणैवैनुं धाम्ना
समर्धय- (४२)

त्यथो तेजसाऽनुपरिहारः सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो
दधाति प्रजापतिरग्निमचिनुत स यशसा व्याध्यतु स एता यशोदा
अपश्यत्ता उपाधत्त ताभिर्वै स यश आत्मन्धत्त यद्यशोदा
उपदधाति यश एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पश्चोपं दधाति
पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यादित्या अर्धयत्येकान्नपञ्चाशाश्च। ४॥ [१०]

देवासुराः संयत्ता आसन्कर्नीयाऽसो देवा आसन्भूयाऽसो-

उसुरास्ते देवा एता इष्टका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृदसीत्येव
भूयाऽसोऽभवन्वनस्पतिभिरोषधीभिर्विवस्कृदसीतीमाम-
जयन्माच्यसीति प्राचीं दिशेमजयन्नृधर्वासीत्यमूमजयन्तरिक्षसदस्यन्-
सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवन् (४४)

परासुरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भवत्यभीमाल्लोकाञ्जयति
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवत्यफसुषदसि श्येनुसदसीत्याहृतद्वा
अग्ने रूपः रूपेणैवाग्निमवं रुचे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे
सादयामीत्याहृमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां
उपं दधात्यायुरेवा- (४५)

स्मिन्दधात्यग्ने यत्ते परः हृत्रामेत्याहृतद्वा अग्नेः प्रियं धामं
प्रियमेवास्य धामोपाप्नोति तावेहि सः रभावहा इत्याहृ व्यैवैनेन
परिं धत्ते पाञ्चजन्येष्वप्येष्यग्न इत्याहृष वा अग्निः पाञ्चजन्यो यः
पञ्चचितीकस्तस्मादेवमाहर्तुव्यां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनां प्रियं धामं
यद्वत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुचे सुमेकु इत्याहृ संवध्मसुरो
वै सुमेकः संवध्मसुरस्यैव प्रियं धामोपाप्नोति॥ (४६)

अभवन्नायुरेवतुव्यां उपं पद्मिःशतिश्च॥ ३॥ [११]

प्रजापतेरक्ष्यश्युत् तत्परापत्तत् तदश्वोऽभवदश्वयत्
तदश्वस्याश्वत्वं तद्देवा अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापतिः
सर्वं करोति योऽश्वमेधेन् यजते सर्वं एव भवति सर्वस्य वा

एुषा प्रायंश्चित्ति: सर्वस्य भेषुजः सर्वं वा एुतेनं पाप्मानं देवा
अंतरुन्नपि वा एुतेनं ब्रह्महृत्यामंतरुन्धर्सर्वं पाप्मानं (४७)

तरति तरंति ब्रह्महृत्यां योऽश्वमेधेन् यजते य उं चैनमेवं
वेदोन्तरं वै तत्प्रजापतेरक्ष्यश्वयत् तस्मादश्वस्योन्तरतोऽवं द्यन्ति
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनां वैतुसः कटो भवत्युपसुयोनिर्वा अश्वो-
उपसुजो वैतुसः स्व एुवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो
भवति सुरङ्गु वा अश्वस्य सकथ्याऽवृहत् तदेवाश्वतुष्टोमेनैव
प्रत्यंदधुर्यच्चतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वत्वाय॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृह्मादश च॥२॥

[१२]

उथसन्नयज्ञ इन्द्रांगी देवा वा अंक्षणयास्तोमीया अग्नेर्भागोऽस्यग्ने जातात्रश्मिरिति नाकुसद्विश्छन्दाऽसि
सर्वाभ्यो वृष्टिसर्वाद्वासुराः कर्नीयाऽसः प्रजापतेरक्ष्य द्वादश॥१२॥
उथसन्नयज्ञो देवा वै यस्य मुख्यवतीर्नार्कुसद्विरैताभिरुद्याचत्वारि॒शत्॥४८॥
उथसन्नयज्ञः सर्वत्वाय॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः
समाप्तः॥५-३॥

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits